

der vil blive Tale om en Værdiflytning ved Fjorden. Ganske vist har en Del ment paa Grundlag af Kommissionens Betænkning at kunne hævde, at om vi ikke vilde faa saa meget Saltvand i den sydlige Del af Fjorden, som vi har haft, saa vilde vi dog faa en Del. Jeg tror, at de Talere har Ret, som mener, at der ikke bliver Tale om at faa nævneværdigt Brakvand i den sydlige Del af Fjorden. Men dermed har man i Virkeligheden frataget den store Befolkning der et meget værdifuldt Gode, som de har besiddet i Aarhundreder. Jeg haaber, at det kommende Udvalg nøje vil undersøge dette Forhold, thi for mig er det klart nok, og min Mening har jeg faaet bestemt bekræftet ved de Udvalgs møder, der blev holdt i 1919, hvor jeg spurgte Folkene Nord fra, hvad de ønskede, og de udtalte, at de ønskede en Brakvandsituation, saaledes at de kunde faa Marskenge. De ønsker ogsaa bedre Afvanding om Sommeren, men de ønsker en Saltvandspaavirkning om Vinteren, for at de kan faa Marskenge. Det er fuldkommen forstaaeligt, men det er ikke tilstrækkelig Begrundelse for at tage et Gode bort fra dem, der bor nede mod Syd.

Nu udtalte det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, at jeg havde faaet Betænkningernes Naadegave, naar det drejede sig om Forholdene ved Hvide Sande. Det er for saa vidt heller ikke saa mærkeligt. Der er i disse Dage saa ofte mindet om, hvordan det gik med den første Gennemgravning. Men næst derefter ved vi, at i Kommissionen af 5. Februar 1912 blev det udtrykkelig udtalt af den saakaldte Amtmandskommission — saadan tror jeg, man kaldte den —, at naar man fik lavet de Indbygninger i den løse Gennemskæring, som de foreslog, vilde det være „Beskyttelsesværker, om hvilke man med Sikkerhed tør udtale, at de vil kunne staa overfor Angreb af Havet af selv nok saa alvorlig Karakter“. Nu ved ærede Medlemmer, som var med til at bevilge Beløbene til Indbygningerne i den løse Gennemskæring, at der kom det Tidspunkt, da alt det, man havde haabet og troet kunde staa der, fuldstændig sank sammen, og der kom de store Udgifter til overhovedet at lukke, fordi Sagkundskaben havde taget afgjort fejl. Det er derfor ikke underligt, at man fremdeles maa nære Skepsis paa det Sted. Jeg gør det, netop fordi en af vore dygtigste Teknikere, Ingeniør Alexander Foss, har udtalt, at Kysten fra Thyborøn til Esbjerg er Verdens vanskeligste Kyst, fordi der overhovedet ikke er Bund. Det er Aarsagen til, at jeg tror, man har

Grund til at vise Skepsis overfor de Beregninger, Teknikerne stiller op herovre.

Anderledes stiller det sig med Hensyn til Bekostningen i den sydlige Del, idet Sluseværkerne her vil blive lagt indenfor Havet. Havet vil overhovedet ikke kunne komme til at paavirke dem, og jeg har den Anskuelse, som jeg i alt Fald ikke har faaet afkræftet under disse Forhandlinger, at selve Oprensningen af Udløbet vil kunne komme til at koste omtrent det samme, maaske mindre i den sydlige Del af Fjorden end i den nordlige Del, fordi hvis man faar Gødel Kanalen udvidet til Falen Dyb og faar Vandet, der stuves op i den sydlige Del, ført igennem Udløbet her, saa faar man en betydelig stærkere Udstrømning, end man vil faa ved Hvide Sande. Jeg føler mig nemlig ret sikker paa, at den Udstrømning, der kan blive ved Hvide Sande, vil blive for svag til at holde Udløbet aabent. Der vil blive meget Sandpumperarbejde deroppe, sikkert mere, end der bliver Anledning til i den sydlige Del.

Og saa er der det, jeg allerede har nævnt, at det forekommer mig, at man dog en Gang bør overveje nøje paa den høje Rigsdag, om det ikke ogsaa er muligt at træffe en Ordning Syd paa, og det har man aldrig gjort noget som helst Forsøg paa. Det er ikke rigtigt, naar det er hævdet, at man havde Krav paa, at vi kom tilbage til Hvide Sande. Det har man ikke. Man har Krav paa, at den Kommission, der blev nedsat i 1914, overvejede, hvad der kunde tænkes at være det bedste for Afvandingen af Fjorden, men man har ikke stedbundet den til en bestemt Løsning. Nu er det min Anskuelse, at Forholdene deroppe trænger i højeste Grad til Undersøgelse, thi da den Kommission blev nedsat, var jo Skaden og Ulykkerne sket ved Hvide Sandes Aabning; Oversvømmelserne i Sommeren 1913 havde jo bevirket en meget betydelig Forringelse af Arealerne, saaledes at, som man ser det i Kommissionsbetænkningen, deres Værdi var sat ned til $\frac{1}{3}$, ofte lavere. Nu er der i alt Fald repareret en hel Del af den Skade, og det forekommer mig derfor nødvendigt at tage hele Spørgsmaalet op til Overvejelse.

Naar man har sagt om de sagkyndige i den Kommission, at naar de har sagt saadan og saadan, saa har alle at tie, saa maa jeg dog forsvare mig imod, at fordi en sagkyndig faar Sæde i en Kommission, skulde hans Dom være ufejlbar. Jeg ved, at andre sagkyndige, hvis Uddannelse og Kendskab til Forholdene deroppe er mindst lige saa stor som den, de sagkyndige, der her er Tale